

537 2. Beh. af Lovf. om Sagsførernes Udg. t. Salær f. offentlige og beneficerede Sager. 538

strative Autoritet, kunne faae Omkostningerne godtgjorte af samme Kasse, hvoraf de faae Salæret. Naar saaledes en Sagsfører, der er beskikket til at føre en beneficeret Sag, maa lade oversætte Dokumenter, affattede i et fremmed Sprog, lade ubearbejde Situationskort eller Deelge, vil han upaatvilelig altid kunne faae de her hen hørende Omkostninger godtgjorte. Med Hensyn til andre Omkostninger, saa som til Bekjendtgjørelser i Ugtestabsfælsmæssige eller i Sager, der anlægges af Arvinger for at faae Eiendomsdom med Hensyn til en bortbleven Persons Formue, da er det Omkostninger, som skulle afholdes af Parten selv, og der staaer det til den beskikkede Sagsfører at tilkjendegive Parten, at han ikke kan sørge for, at Bekjendtgjørelsen bliver indrykket i Bladene, før han har faaet Omkostningerne forudbetalt. Yderligere er det Udvalget bekjendt, at, hvor Sagsføreren ikke har sørget for at faae slige Omkostninger erstattede af Parten, er det skundomstet, naar Parten ikke har set sig i Stand til bagefter at refundere dem, at Sagsføreren ved at henvende sig til Administrationen har faaet Omkostningerne godtgjorte af det Offentlige. Der bliver derfor ikke mange Omkostninger tilbage, som Sagsførerne selv komme til at bære; det bliver kun mindre væsentlige Udgifter saa som til Porto og Deel. Det, der imidlertid har været Hovedsagen for Udvalget, er, at det her hen hørende Spørgsmaal ligger udenfor Lovens Omraade, og man har derfor ikke troet at burde inddrage det under Loven. Der er kun et eneste Punkt, hvor der har været nogen Tilbøjelighed i Udvalget til derom at optage en Bestemmelse i Lovforslaget, og det er med Hensyn til de Diæter, som tilkomme de beskikkede Sagsførere. Hvad angaar Diæterne, da maa man ihjelne imellem de beneficerede og de kriminelle Sager. I de beneficerede Sager faae Sagsførerne slet ingen Diæter, men for disse Sager bestemmer en Rancellirevolution af 20de Juli 1830, at der ved Fastsættelsen af Salærets Bestemmelse skal tages Hensyn til, at den beskikkede Sagsfører har maattet foretage Rejser. Her er derfor formentlig heller ikke Grund til at træffe nogen Bestemmelse med Hensyn til Diæter, idet det, naar man tillagde Sagsførerne Diæter, naar de i Anledning af beneficerede Sager foretog Rejser, blot vilde føre til, at Salæret vilde blive saa meget mindre. Noget anderledes stiller Sagen sig derimod for de kriminelle Sagers Vedkommende. For disse indeholdes Bestemmelsen i Plakaten af 21de Marts 1800, der dels for Pro-

curatorer, dels for Retstjente fastsætter Diæterne til 2 Kr. daglig. Nu kan det ikke negtes, at det er et overmaade lille Vederlag for havte Udgifter til Fortæring osv. for en hel Dag. Udvalget har imidlertid troet ikke at burde fremdrage et saadant enkelt Punkt af hele Spørgsmaalet om de positive Udgifter og gjøre det til Gjenstand for Forslag, skjøndt man maa indrømme, at det er et overmaade lille Vederlag, som paa dette Punkt tilstaas Sagsførerne. — Med disse Bemærkninger skal jeg indstille Lovforslaget til Vedtagelse af det høie Thing med de af Udvalget foreslaaede Ændringer.

Lomborg: Som det af Betænkningen vil ses, har jeg som Mindretal tilladt mig at stille Forslag om, at § 3 i Forslaget udgaar. Jeg kan ikke skjønne, at denne Bestemmelse i § 3 kan komme til nogen praktisk Nytte ligeoverfor mindre hæderlige og samvittighedsfulde Sagsførere, og overfor de hæderlige og samvittighedsfulde Sagsførere saa vel som for vedkommende Part er Bestemmelsen en Hindring for, at Parterne kunne beholde den Frihed til, naar de finde Anledning dertil, at skjønne paa, at Sagsføreren har udført Sagen for Parten paa en tilfredsstillende Maade. At der kan være Tilfælde, hvor den vedkommende Part har sin Frihed i saa Henseende, naar han finder Anledning dertil, ligger allerede i Ministeriets Forslag i Lovforslagets § 3, idet Justitsministeriet efter denne Paragraf i enkelte Tilfælde kan give Samtykke dertil, saa at det, at Folk skulde have Lov til ved frivillige Gaver at påskjønne Sagsførernes Virksomhed, ikke kan staa som noget saa særlig Forstrækkeligt. Bestemmelsen om, at Sagsførerne ikke maatte modtage frivillige Gaver af Parten, kan jeg ikke skjønne har nogen særlig Betydning. Sagsførerstanden vil ganske sikkert ikke blive styrket ved et slikt Forbud, som det i § 3, thi jeg har fuld Tillid til, at Sagsførerstanden i dens Helhed — der gives naturligvis Undtagelser fra Reglen — samvittighedsfuldt og nidkær vil udføre de Overv, som blive dem overdragne af det Offentlige uden Hensyn til, om Betalingen derfor er større eller mindre. Bestemmelsen i sidste Punktum af § 3, som Flertallet har indstillet skulde gaa ud, vil efter min Opfattelse være uehelig, og jeg kan ikke gaa ind derpaa. Jeg maa saaledes tillade mig at indstille, at § 3 udgaar.

Orenbøll: Den ærede Ordfører udtalte,